

[Wilkjelm.]

men i hvert fald ikke i denne afskrivningsmæssige forbindelse.

En anden ting i den forbindelse er jo, hvordan det egentlig forholder sig med den støtte, som danske arbejdsløse skibsværftsarbejdere rent faktisk kommer til at betale til andre landes skibsværftsindustri på grund af de nugældende afskrivningsregler og andre regler, f. eks. skibskreditfondsreglerne. Der er jo en tendens til, alt andet lige, at en sådan støtte vil blive kanaliseret fra danske skatteydere, herunder arbejdsløse danske skibsværftsarbejdere, til industrier i de lande, hvor det har været muligt at trykke lønningerne mest — det er jo simpelt hen det, ordregivningen går på i øjeblikket, hvor man har de største indirekte subsidier, og hvor man har været i stand til at trykke lønningerne mest. Det skal altså også med i billedet, når man påberåber sig en eller anden internationalisme. Det er en temmelig blind internationalisme kun at tale om at være med til at give subsidier til de lande, hvor det har været muligt at trykke arbejdskraften og arbejdslønningerne mest.

Det næste spørgsmål er, om det her er en subsidieudvidelse, sådan som skatteministeren konsekvent beskrev det i sin tale her. Ja men det karakteristiske — og en af grundene til, at VS synes, at det her forslag nok er bedre end de fleste andre, man har set på området — er jo, at der er tale om at indskrænke subsidierne. Der er ikke én øre udvidet støtte til skibsværfterne i det, der ligger her. Men der er derimod en indskrænkning, for så vidt som man fratager rederne disse afskrivningsmuligheder for visse produktioner, nemlig hvis de ikke er placeret dér og dér. Det er muligt, at den indskrænkning ikke vil blive særlig stor reelt, fordi det er muligt, at man flytter de produktioner — og det er jo forslagsstillernes tydelige hensigt — men der er i hvert fald ikke tale om udvidede subsidier. Derfor er det i virkeligheden fuldstændig grotesk, når skatteministeren argumenterer imod netop det her forslag med at sige: vores generelle politik måtte hellere gå i retning af at indsnævre og indskrænke subsidierne, og det må være det, man slås for i en international sammenhæng. Ja men det er også det, der ligger her. Man kan sige, at den foregår på tværs af EF-regler og ting og sager — det gør den også, det

skal erkendes, og det viser noget om EF-afhængigheden — men der er tale om en indskrænkning og ikke om en udvidelse af støtteordningerne i dette her.

Jeg synes, det var pudsigt at høre både den socialdemokratiske og andre ordførere tale om overkapaciteten i denne her forbindelse og bruge det som begrundelse for afvisning af et konkret forslag. Der er ikke kommet andre forslag om, hvordan man klarer den, andet end ved Nakskovordningen, og den kunne den socialdemokratiske ordfører i virkeligheden lige så godt have nævnt som de yderst borgerlige ordførere, for det er jo sådan set det, der er lagt op til med septemberforliget og løntilbageholdenhed. Det er Nakskovordning over hele linjen, og det er det eneste alternativ, socialdemokratiet har haft til den skibsværftskrise.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ole Olsen) (SF):

Jeg har naturligvis ikke megen tak at rette efter den modtagelse, vores forslag har fået. Naturligvis tak til de to sidste ordførere, for DKP og VS, som støtter forslaget. Jeg synes, det blev støttet på en udmærket måde med nogle gode argumenter, som fik fat i nogle af de centrale dele i det.

Jeg vil godt begynde med generelt at sige — som det er sagt også fra borgerligt hold — at skibsbygningsindustrien i verden befinder sig i en situation med en meget betydelig overkapacitet. Der er kapacitet til at bygge 40-50 mill. BRT om året, men de fleste prognoser viser, at der kun bliver behov for cirka det halve.

Samtidig hermed — og det er det centrale — bliver der givet betydelige subsidier over hele verden til skibsbygning, og når man hertil lægger, at vi befinder os midt i en international økonomisk krise, så må man forstå, at hvis man gør det, som der er foreslået her, blot at overlade dansk skibsværftsindustri til markedskræfterne, ja, så er udsigterne ikke lyse, så bliver det specielt dansk skibsværftsindustri, der kommer til at betale omkostningerne ved den strukturalisering, som der ganske rigtigt er blevet talt om.

Omfanget af subsidier inden for EF blev belyst af handelsministeren på grundlag af et spørgsmål fra mig stillet her i tinget den